

Ondanks het koude weer zitten de terrasjes toch goed vol

We overnachten op een camping iets voorbij Durbuy. Je kunt er ook overnachten in een tipi. Wij verkiezen echter ons tentje op te zetten naast een tipi. Staf is er echter niet gerust in. Hij heeft het zo niet begrepen op indianen en apaches. We hebben vandaag 26 km afgelegd en

het heeft niet geregend. Als we ons tentje opzetten valt de duisternis in. De tipi's zijn eigenlijk een houten constructie waarover men een plastic zeil heeft gelegd. De tipi's zijn tevens voorzien van een deur met slot. Ik denk niet dat de indianen dat kenden.

Staf is niet content. De frieten zijn op en zijn glas is leeg.

Staf kan weer lachen. Ik heb frieten bijbesteld en een donkere Leffe

De binnenkant van een tipi

Zondag 9 maart 2008

- Van : Durbuy
- Naar : Soy
- Afstand : 22 km
- Duur : 6 uur

We keren terug naar Durbuy om er inkopen te doen en om er onze GR57 terug op te pakken. De wind is nog wat strakker geworden maar het is nog steeds droog. Ook deze nacht heeft het niet geregend.

Zicht op Durbuy

Mooie vorm he

Een gemeentelijke bakoven

't zit hier vol everzwijnen

Vettig he

Doordat er een ruitje kapot was kon ik ook een foto nemen van de binnenkant van de oven

Anderhalve meter klomp

Een GR-bank. Alleen kan je er geen geld afhalen

Vandaag hebben we 22 km afgelegd. Het was naar de frisse kant en er was een strakke wind. Niettegenstaande is het toch droog gebleven.

Maandag 10 maart 2008

- Van : Soy
- Naar : Hotton
- Afstand : 15 km
- Duur : 4 uur

De brandstapel is er al. Nu wordt er nog enkel een heks gezocht.....

Staf wou absoluut deze boom naar beneden trekken. Het is hem dan nog gelukt ook.

Zou hij nu door dat water stappen?

Natuurlijk niet!

De alom gekende klimrotsen van Hotton

15 km hebben we vandaag afgelegd. Het is terug droog gebleven ondanks de slechte weersvoorspellingen. De GR57 zit er zowat voor de helft op. In november beginnen we aan de tweede helft.

Vrijdag 14 november 2008

- Van : Hotton
- Naar : Vecpré
- Afstand : 20 km
- Duur : 4 uur

Staf en ik worden vergezeld door Leo (geboren en getogen in de Kempen) die af en toe eens met ons mee stapt. Leo is eveneens lid van ons, zelf opgericht, wandelclubje "GR50+". Maar we worden ook vergezeld door Henk, die voor het eerst met ons mee stapt. Henk komt uit het Nederlandse Elspeet en velt bomen (doet bomen het vel af en zaagt ze ook af). Henk velt tot 300 bomen per dag. Hij zegt dat hij de bomen niet rooit maar dat dit gedaan wordt door de machine. En het zijn steeds zieke bomen en/of bomen die sowieso moeten gerooid worden in het kader van het bosbeheer. Henk is tevens een natuurvriend in hart en nieren. Hij gebruikt zelfs milieuvriendelijke motorolie en benzine (enkel te koop in de speciaalzaak).

Het is vandaag bewolkt maar droog weer. We pikken de route op in Hotton aan de brug. Vrij snel verlaten we het stadje en duiken we de bossen en de velden in. Voor alle duidelijkheid - we volgen de oude route van de GR57 want er is een nieuwe topo uit en de route is

gedeeltelijk verlegd. Maar omdat we begonnen zijn met de oude route, en we deze al voor de helft achter de kiezen hebben, blijven we dan ook maar de oude route volgen.

Zoals gewoonlijk moeten we weer wachten op Staf, de traagste van de groep.

Een toevallige voorbijganger is zo vriendelijk om ons alle vier op de gevoelige plaat te zetten.
Van links naar rechts : Henk (Henkie voor de vrouwen) Staf (Stafke voor de vrouwen) Leo
en Ludwig.

Als we eens een bank tegenkomen zetten we even de rugzakken op de bank zodanig dat de rugzakken ook even kunnen rusten. Henk is in zijn nopjes. Zoveel verschillende bomen in een en hetzelfde bos dat zie je niet in Nederland. Hij legt ons ook uit dat de boomstammen in België minder verloop (minder taps) kennen omdat de grond hier rijker en daardoor ook beter is.

Zou je hier ook een bouwvergunning voor nodig hebben?

Een plaatselijke kunstenaar laat zien wat hij in petto heeft

We overnachten in onze tentjes op de camping in Vecpré. De camping is eigenlijk gesloten maar we mogen er toch staan van de uitbater. Evenwel is ook het water afgesloten om vorstschade te voorkomen. Toevallig heb ik via het internet Els leren kennen. Zij heeft daar een stacaravan staan en heeft voor ons twee grote bidons water klaar gezet. Hiermee kunnen we dan toch ons potje koken. Wij hebben dan ook maar meteen gebruik gemaakt van haar

terras, haar tafeltje en haar twee stoelen. Richard, een andere gast, op de camping heeft ons ook nog twee stoelen bezorgd zodanig dat we de ganse avond bij elkaar kunnen zitten. Langs deze weg willen we dan ook Els en Richard danken voor de goede opvang op de camping. Zonder hen zouden we vermoedelijk al om 18.00 uur in onze tent gelegen hebben. En nu zijn we iets langer opgebleven. We hebben allen onze hoofdlamp op wat het geheel nog wat gezelliger maakt. Henk heeft een flesje likeur mee. “Nobeltje”, volgens Henk het beste drankje van Nederland. Het bestaat al meer dan honderd jaar en het is het meest verkochte exportproduct van Ameland. Nog volgens Henk, slaap je er goed van.....

Ondanks dat het bijna aan het vriezen is loopt Staf nog steeds rond in zijn onderhemdje. Zou dat misschien ook door “Nobeltje” komen?

Zaterdag 15 november 2008

- Van : Vecpré
- Naar : Nadrin
- Afstand : 26 km
- Duur : 8 uur

Bekijk eens die ruïnes, één mooie op de achtergrond en drie minder mooie op de voorgrond!

*Kempisch voor “zwaar”.

Het parcours is zoals Henk het al aangegeven heeft, bult op en bult af. Soms moeten we 200 hoogtemeters overbruggen. Meestal is het ook nog aan de steile kant. Af en toe komt er dan

ook iemand van onze groep in aanraking met de grond. Onze kleren zien er dan ook niet meer uit. Maar hoe lastiger hoe liever we het hebben. Alleen de korte dagen spelen ons parten. Wij kunnen maar maximum 8 uur stappen. In de bossen valt de avond al om 16.00 uur. Buiten het bos kan er tot 16.30 uur gewandeld worden.

Hier is zo een verraderlijk stukje. Je kunt enkel maar langs de waterlijn het pad volgen via een glad balkje. Maar we zijn er allemaal over geraakt met droge voeten.

Desondanks de GR 57 een van de populairste langeafstandspaden van de Ardennen is, komen we nauwelijks andere wandelaars tegen. Men is met de aanleg van deze Gr begonnen in 1934 en toen hij in 1937 klaar was, (liep toen maar tot in Houffalize) was het één van de eerste langeafstandspaden van België. In 1982 werd het pad doorgetrokken tot Gouvy en nog later (jaren 90) tot Diekirch.

Staf legt aan Henk uit hoe hij zijn potje moet koken. Leo luistert naar de uitleg van Staf en kan met moeite een lach onderdrukken. Hij durft niets te zeggen, maar volgens hem klopt de uitleg langs geen kanten.

't Is natuurlijk volledig mislukt. Het is aangebrand en niet te eten. Staf laat het pakje zien aan Henk. Het moest maar 5 minuten koken maar voor de 5 was er een krasje in het papier. Daarmee dacht Staf dat het goedje 15 minuten diende te koken. Als Staf mis is heeft hij altijd een goede uitleg.

Na ons eten zijn we in het dorp een pint gaan pakken. Henk zit wat in de put. Maar ja, hoe kan het ook anders. Hij heeft niet kunnen eten en zijn pannetje is niet meer proper te krijgen. Staf voelt zich schuldig. Leo heeft nog nooit zoveel leute gehad. Na enkele drankjes zijn we alles alweer vergeten en kruipen we in onze slaapzak. We overnachten op de camping in Nadrin.

Zondag 16 november 2008

- Van : Nadrin
- Naar : Moulin de Bistain
- Afstand : 30 km
- Duur : 8 uur

Van zodra het licht wordt breken we de tenten af en vervolgen we onze weg. Sedert gisterenavond is het wat beginnen miezeren. Afgelopen nacht is er af en toe een bui gevallen. Gisteren en eergisteren hebben we het droog kunnen houden. Deze ochtend vertrekken we met motregen.

Tank in Houffalize

Om de paar honderd meter heb je een ander prachtig landschap. Soms lopen we boven op de kam, met de Ourthevallei onder ons. En soms lopen we langs de waterlijn of ook wel eens in het water. Af en toe moeten we ook over een stukje rots of enkele trappen op of af. Maar ook modderige paden worden ons voorgeschoteld.

Staf toont wat er ons nog allemaal te wachten staat. Henk laat het aan zich voorbij gaan, hij bekijkt het wel. Leo vraagt zich af of we het wel halen voor het invallen van de duisternis.

Henk wijst er ons op dat dit het werk is van een bever

Hier moet de bever nog eens terug komen